

సినిమా బండి

“నా పేరు రాజు” అన్నాడతను.

అతని ఎదురుగా రివాల్యూంగ్ చెయిర్ లో ఫిలిం ప్రొడ్యూసర్ నిరంజనం కూర్చుని సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు.

“చెప్పండి. ఏం పనిమీద వచ్చారు?” అన్నాడు నిరంజనం.

“మీలో మాట్లాడాలని వచ్చాను”

“ఏవిషయం గురించి? సినిమాల గురించా?” అన్నాడు నిరంజనం

పొగపీల్చి.

“అవును”

“సారీ! నేను నా సినిమాలో కొత్త వాళ్ళకు చాన్సు ఇవ్వడల్పు కోలేదు” అన్నాడు నిరంజనం.

నిరంజనం ప్రొడ్యూసరే కాదు. దర్శకుడు కూడా. అతని సినిమాలకు కథకూడా అతనే రాస్తాడు.

రాజునవ్వి, “మీరు పొరబడ్డారు. నేను మీదగ్గరకు సినిమా చాన్సు గురించి అడగటానికి రాలేదు” అన్నాడు.

“ఎందుకోసం వచ్చారు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు నిరంజనం.

“చెబుతాను. నాకు సినిమా ఫీల్డు గురించి తెలియకపోవచ్చును. కాని ప్రేక్షకుల తేస్తు గురించి బాగా తెలుసు. అంతేకాదు. ఇప్పుడు వస్తున్న సినిమాల గురించి నేను స్టడీ చేశాను. ఓ సినిమా ఎందువల్ల విజయవంతమవుతుంది? ఇంకో సినిమా ఎందుకు ఫెయిలవుతుంది? అనే విషయం గురించి నేను సరయిన కారణాలు చెప్పగలను, నేనో

విమర్శకుడిని. ఈ మధ్యనే రిలీజయిన మీ 'నవ్యా? ఏడుపా?' సినిమా చూశాను. అది ఘోరంగా ప్లాప్ కావటం విచారకరం. మీ సినిమా ఎందువల్ల అంత దారుణమయిన దెబ్బతిన్నదో నేను చెప్పగలను" అన్నాడు రాజు.

అతడి మాటలు నిరంజనంలో కొంచెం ఉత్సాహాన్ని కలిగించాయి. నిజమే ఈ మధ్యనే రిలీజయిన తన చిత్రం 'నవ్యా? ఏడుపా?' సినిమా పూర్తిగా ఫెయిలయింది. ప్రేక్షకులు ఆ సినిమాను తరిమి కొట్టారు. ఆ సినిమా తీసి తను బాగానే నష్టపోయాడు.

"చెప్పండి! నా చిత్రం 'నవ్యా? ఏడుపా?' ఎందువల్ల ఫెయిలయిందంటారు." అడిగాడు నిరంజనం కొత్త సిగరెట్టు ముట్టించి.

"నవ్యా? ఏడుపా?' కథ చాలా వీక్ గా వుంది. కథలో కథకంటే సంఘటనలు ఎక్కువగా వున్నాయి. కథ ముందుకు వెళ్ళకుండా ఈ సంఘటనలు బాగా అడ్డుపడ్డాయి గంట గడచినా కథ అక్కడేవుండటంతో ప్రేక్షకులకు విసుగు పుట్టింది".

"ఆగండి! సంఘటనలు కథకు ఏ విధంగా అడ్డం తగిలాయి? వివరంగా చెప్పండి" అన్నాడు నిరంజనం మధ్యలో.

"అదే చెబుతున్నాను. సినిమా మొదలయిన పాపుగంట తర్వాత హీరో బామ్మ చనిపోతుంది. ఆమెకు అరవైయేళ్ళ వయసే వుంటాయి. ఆమె సహజ మరణానికి హీరో ఆమె శవంమీద పడి, 'బామ్మా! నన్ను ఒంటరివాడిని చేసి వెళ్ళిపోయావా? ఇక రేపటినించి నేను 'బామ్మ' అని ఎవర్ని పిలవను?...అంటూ అరగంటసేపు శవాన్ని కదిలించివేస్తూ ఏడుస్తాడు నిజానికి హీరో తల్లి, తండ్రి బతికేవుంటారు. చిన్నతనంలో రోజూ పదిపైసలు ఇచ్చినంత మాత్రాన హీరో అరగంటసేపు ఆమె మీద పడి ఏడ్చి ఏడ్చి ఓ బిందెడు కన్నీళ్ళు కార్చవలసిన అవసరం

లేదు. ఆ తర్వాత నాచురల్ గా వుండాలని శవాన్ని నీళ్ళలో కడగటం, వీధులలో డప్పులలో వూరేగించటం, శవాన్ని తగలేనే సీను, మళ్ళీ ఒక్కసారి అందరూ ఏడవటం, అవన్నీ కథాగమనానికి సంబంధం లేనివి. ఇటువంటివే ఇంకొన్ని సంఘటనలు వున్నాయి. ఈ సంఘటనల వల్ల కథ దెబ్బతిన్నది".

రాజు మాటలు వింటూ నిరంజనం ఆలోచించాడు. అతను చెప్పిన కారణాలు సరయినవేనని అనిపించింది.

"ఇంకా?" అన్నాడు కుతూహలంగా.

మధ్యలో బోయ్ ని పిలిచి రెండు కూల్ డ్రింకులు తీసుకురమ్మని చెప్పాడు.

నిరంజనంలో కుతూహలం గమనించి మళ్ళీ చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు రాజు.

"సంభాషణలు కూడా పేలవంగా వున్నాయి. ఎలాగంటే— కొన్ని కారణాలవల్ల హీరో-హీరోయిన్ ఇంట్లో వుంటాడు. అప్పటికి ఇద్దరికీ పెళ్ళికాదు. హీరోయిన్ పప్పు వండుతూ వుంటుంది. హీరో చుట్ట కాల్చుకుంటూ, 'ఉప్పు వేశావా పప్పులో' అని అడుగుతాడు. హీరోయిన్ నవ్వుతూ, 'ఉప్పేకాదు కారం కూడా వేశాను' అంటుంది. ఆ తర్వాత హీరో, 'పెళ్ళి చేసుకోకుండానే మనిద్దరం ఒకే కప్పుకింద కలిసివుంటే ఈ చీడలోకం ఏమనుకుంటుంది? ఇన్నాళ్ళూ ఈవిషయమే మరిచిపోయాను. ఇవాళ సాయంత్రమే నిన్ను ఆ దేవుడు పటంముందు పెళ్ళి చేసుకుంటాను. అప్పుడు సంసారమనే పప్పుకి మనిద్దరం ఉప్పు కారంలాంటి వాళ్ళం అవుతాము. చింతపండు - వుల్లిపాయలులాంటి పిల్లలు కూడా పుడితే మన సంసారం ఎంతో రుచిగా వుంటుంది' అంటాడు. నిజం చెబుతున్నాను. కొంతమంది ఈ డైలాగ్స్ విని

సంభాషణల రచయిత కొన్నాళ్ళు వంటవాడిగా పని చేశాడేమో అనుకున్నారు".

"గుడ్.... మీ రీజనింగ్ బావుంది" నిరంజనం మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు.

"థాంక్యూ సర్! మీ సినిమాను విమర్శిస్తున్నానని అనుకోకండి. చెప్పానుకదా నేను విమర్శకుడి. ఇప్పుడు నేను చెప్పిన కారణాలే కాకుండా మీ సినిమాకు నటీనటుల ఎంపిక కూడా సరిగాలేదు. దర్శకత్వంలో కొన్ని లోపాలున్నాయి. ఫార్ములా పాటలుకూడా సినిమాను దెబ్బతీశాయి. ముఖ్యంగా హీరో చెల్లెలు తన అన్నయ్య తనకు ఇష్టమని మిరపకాయ బజ్జీలు నాలుగు తీసుకు వచ్చాడని తెగ సంతోషపడిపోతూ బజ్జీలు తింటూ "అన్నయ్యా బజ్జీలయ్యా- మరినువ్వే కదయ్యా - ఇక నేనేకదయ్యా" అంటూ హీరోచుట్టూ తిరుగుతూ పాట పాడటం, హీరోకి కలవచ్చి అందులో అతను చైనా కోయవాళ్ళమధ్య హీరోయిన్ తో కలిసి పాట పాడటం ఇవన్నీకూడా ప్రేక్షకుల ఓర్పును తెస్తు చేశాయి. ప్రేక్షకులే ఓడిపోయి బయటకు వెళ్ళిపోయారు" అని రాజు ఇంకా 'నవ్వా? ఏడుపా?' సినిమాలోని లోపాలు సహేతుకంగా చెప్పాడు.

నిరంజనం కూడా అంతా విని "మీరు చెప్పిన పాయింట్లన్నీ రీజన్ బుల్ గా వున్నాయని ఒప్పుకుంటున్నాను. ఐతే సినిమాతీసేటప్పుడు ఇవన్నీ లోపాలని నాకు అనిపించలేదు" అన్నాడు.

నవ్వాడు రాజు. ఇంతలోనే బోయ్ డ్రింకులు తీసుకువచ్చాడు.

ఇద్దరూ తీసుకున్నారు.

డ్రీంకు తాగటం ఆపి “నేను మళ్ళీ ఓ సినీమాను కొంచెం తక్కువ బడ్జెట్ లో తియ్యాలని ప్లాన్ చేస్తున్నాను. మీకభ్యంతరం లేకపోతే మీరు నా సినీమాకు ఎడ్యుయిజర్ గా వర్కు చెయ్యండి” అన్నాడు నిరంజనం.

“థాంక్యూ ఇందుకు నాకభ్యంతరంలేదు గాని....”

“అర్థమయింది. ఊరికే అవసరంలేదు. నేను అందుకు తగిన ప్రతిఫలం ఇస్తాను” అన్నాడు నిరంజనం.

రాజు నవ్వి “ప్రతిఫలం గురించికాదు. నా దగ్గర ఓ మంచికథ వుంది. దాన్ని మీకు చెబుతాను. నటీనటుల ఎన్నిక కూడా నేనే చేస్తాను. నా సలహాలలో మీరు సినీమా తియ్యండి. కనీసం పదిహేను కేంద్రాలలో ఐదా వంద రోజులు ఆడుతుంది. అలా ఆడితే నాకు లాభాల్లో వర్సెంట్, లేకపోతే ఏమీ ఇవ్వద్దు” అన్నాడు రాజు.

నిరంజనం ఒప్పుకున్నాడు.

రాజు తన దగ్గరున్న కథ చెప్పాడు. ఆ కథ నిరంజనానికి నచ్చింది. ఆ రోజునే ఇద్దరికీ ఒప్పందం జరిగింది. సినీమా పనులు మొదలైనాయి.

* * * * *

నిరంజనం- రాజు కథతో, సలహాలతో తీసిన ‘వెనకింటి కథ’ సినీమా రిలీజయ్యింది. వారం రోజులు గడిచేసరికే ఆ సినీమాకు మంచి సినీమా అనే పేరు వచ్చింది. కలెక్షన్స్ రిలీజయిన అన్ని కేంద్రాలలో బాగున్నాయి.

రాజును మెచ్చుకోకుండా వుండలేకపోయాడు నిరంజనం.

‘నవ్వా? ఏడుపా?’ సినీమాతో చావుదెబ్బతిన్న నిరంజనం

ఇటువంటి బాక్సాఫీస్ హిట్ ను ఏలా చేసాడో అర్థంగాని పెయిల్యూర్ చిత్రాల నిర్మాతలు నిరంజనం చుట్టూ చేరిపోయి ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు.

రాజు పేరు బయటకు వచ్చింది.

అప్పటికప్పుడే కొంతమంది తాము తియ్యబోయే సినిమాలకు రాజును ఎడ్యుజిజర్ గా నియమించారు. ఓ నిర్మాత రాజుచేత ఓ సినిమా కథ రాయించుకున్నాడు.

“వెనకింటి కథ” పదిహేడు కేంద్రాలలో వంద రోజులు ఆడింది. ఆ సినిమా శతదినోత్సవ సభలో తన చిత్రం విజయవంతం కావటానికి రాజే కారణమని అందరికీ చెప్పేశాడు నిరంజనం. దాంతో రాజు పేరు ఫిలిం ఇండస్ట్రీలో బాగా పాపులర్ ఐపోయింది.

ఆ తర్వాత రాజు కథ రాసిన చిత్రాలు, అతను ఎడ్యుజిజర్ గా వర్కు చేసిన సినిమాలు బాగా విజయవంతం కాసాగాయి.

కొన్ని నెలల్లోనే రాజు తనుకూడా సినిమా తియ్యగలిగినంత డబ్బు సంపాదించాడు. అప్పుడు అతనికి తన తెలివితేటలన్నీ ఉపయోగించి తనే దిర్ఘకత్వం కూడా వహించి ఓ సినిమా తీయాలనే ఆలోచన వచ్చింది.

ఓ రాత్రి కూర్చుని సినిమా కథ రాశాడు. తర్వాత నటీనటుల ఎన్నిక కూడా చేసుకున్నాడు.

సినిమా మొదలుపెట్టాడు.

రాజు సినిమా రెండు నెలలకే పూర్తయింది. దాని పేరు “రేపు కలసుకో”.

రిలీజయ్యింది. అందరూ ఆ సినిమా తప్పకుండా సక్సెస్ అవుతుందని అనుకున్నారు. కాని పదిరోజులుకూడా కాకముందే అన్ని

ధియేటర్లలో "రేపు కలుసుకో" సినిమాను తీసేశారు. రాజుకు షాక్ కొట్టి నట్లు అన్పించింది.

తనకు ఇంతటి ఘోర వరాజయం జరుగుతుందని రాజు కళ్లో కూడా వూహించలేదు.

రాజు ఈ షాక్ లో వుండగానే అతన్ని కలుసుకొనేందుకు ఓ యువకుడు వచ్చాడు. "మీతో మాట్లాడాలని వచ్చాను" అన్నాడు.

"నాకు సినిమా ఫీల్డ్ గురించి తెలియకపోవచ్చును. కాని ప్రేక్షకుల డేస్ గురించి బాగా తెలుసు. ఈ మధ్యనే రిలీజయిన మీ 'రేపు కలుసుకో' సినిమా చూశాను. మీ సినిమా ఎందువల్ల అంత దారుణ దెబ్బతిన్నదో నేను చెప్పగలను" అన్నాడు.

సరిగ్గా ఇవే మాటలు ఒకప్పుడుతను, ఒక ప్రొడ్యూసర్ తో అని సినిమారంగంలో అడుగుపెట్టాడు.

"చెప్పండి! నా చిత్రం "రేపు కలుసుకో" ఎందువల్ల ఫెయిలయిందంటారు?" అడిగాడు రాజు - ఉత్సుకతను చంపుకోలేక, అతడు చెప్పే విషయమేమిటో తెలిసి కూడా.

అతను వివరంగా చెప్పాడు. అద్భుతంగా చెప్పాడు.

"నీవు ఫీల్డ్ కి పసికొస్తావ్" అన్నాడు రాజు. అతడానందపడ్డాడు. సినిమా బండ్లి ఎక్కాడు.

*

(1982 మే - విజయ మాస వత్రిక)